

Min sluttreplikk

Kritikken jeg har fremmet blir karikert og redusert til det absurde.

TEKST

Mona Saugstad

PUBLISERT 5. november 2011

DEBATT: SAMFUNNSANSVAR

Initiert av Mona Saugstad har debatten om Psykologforeningens politiske engasjement rullet i et halvt års tid. I denne sluttreplikken kommenterer Saugstad foreningsrepresentantene Hofgaard og Halvorsens tilsvarende i oktobernummeret.

I oktobernummeret av Tidsskriftet forsøker president Hofgaard og menneskerettighetsutvalg-medlem Øveraas Halvorsen å svare på kritikken som har vært fremmet. Dessverre forholder de seg noe uforpliktende til motdebattantenes argumenter. Hofgaard baserer seg på sin subjektive «opplevelse» av undertegnedes budskap, mens Øveraas Halvorsen konstruerer stråmenn. Slik blir kritikken karikert og redusert til det absurde, blant annet med antydninger om at den i sin konsekvens innebærer at Psykologforeningen ikke kan mene noe om det psykiske helsetilbudet til papirløse, ei heller skrive høringsuttalelser eller debattinnlegg i dagspressen, og at foreningen aldri skal kunne innta standpunkter som medlemmene kan være uenige i. Men debattinnleggene står på trykk – det er fullt mulig for enhver å lese de reelle argumentene mot den måten man nå definerer foreningens samfunnspolitiske oppgave på.

Hofgaard og Øveraas Halvorsen pynter innleggene med høflighetsfraser, som at den aktuelle debatten er «viktig» og et uttrykk for «kjærkomment engasjement», men tar ikke retrett på noe punkt. Fra undertegnedes ståsted har debatten derfor vært nyttig: Den har synliggjort Psykologforeningens nye profil, og hvordan dagens ledelse tenker rundt viktige prinsipielle spørsmål som angår profesjonsforeningens virke.

mona.saugstad@vikenfiber.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 48, nummer 11, 2011, side

TEKST

Mona Saugstad

